

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 lutego 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 26 lipca 2021 r. J.J. (dalej: Skarżący) wniósł skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przez Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt I S [...]. Skarżący wniósł nadto o:

1. zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz 20.000 zł;
2. zwolnienie go od kosztów sądowych oraz
3. ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75;

dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Jednocześnie art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Powyższe oznacza przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest bowiem samodzielnym postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04). Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy – jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności toczącego się postępowania głównego i przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości. Z treści skargi wniesionej przez Skarżącego wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, które toczyło się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt I S [...]. Skoro, jak już była o tym mowa powyżej, w postępowaniu tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, skarga jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu.

Z uwagi na odrzucenie skargi w tym zakresie bezprzedmiotowym stało się rozpoznawanie wniosku o ustanowienie dla Skarżącego pełnomocnika z urzędu celem reprezentowania go w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 oraz art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak sentencji.